

Зміст курсу має набути загальноосвітнього і культурологічного характеру за умови мінімуму спеціальних знань і вмінь.

На сьогоднішній день наука та технологія розвиваються у пришвидшеному темпі. Щоб скористатися перевагами нових технологій та інновацій в освіті, ми повинні розробити теоретичні основи, які дозволяють нам не відставати від темпів суспільних змін і сприятимуть розвитку освітньої галузі та українського суспільства [3].

Отже, щоб бути конкурентоспроможними та готовими до викликів у галузі технологічної освіти в епоху інформаційного суспільства потрібно вже сьогодні впроваджувати ідеї, які стануть затребуваними в найближчому майбутньому, необхідно відслідковувати тенденційні процеси та адекватно реагувати. Запроваджуючи інновації, які мають забезпечити підготовку нового покоління фахівців, слід пам'ятати, що в зарубіжних й національних джерелах (наукових і практичних), в практиці інших освітніх систем можна знайти нові ідеї та ефективно їх використовувати, що дасть можливість враховувати досвід використання таких інновацій та максимально пристосувати їх у ході технологічної освіти.

Список використаних джерел:

1. Коберник О. М., Сидоренко В. К. Концепція технологічної освіти учнів загальноосвітніх навчальних закладів України (Проект). Трудова підготовка в закладах освіти. 2010. № 6. С. 3-11.

2. Терещук А. І. Сучасні тенденції розвитку технологічної освіти в Україні. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. 136 Сер. Педагогіка. Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка. № 3. 2008. С. 134-138.

3. Шимкова І., Катеринчук В., Мідяна Л. Професійна підготовка сучасного вчителя трудового навчання та технологій: проблеми і виклики. Актуальні проблеми підготовки вчителя трудового навчання та технологій середньої школи: теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць / О. В. Марущак та [ін.]. Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2018. Вип. 1. С. 52.

О.Ю. Деденєв,
аспірант кафедри теорії і методики
технологічної освіти Полтавського
національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
м. Полтава

А.Ю. Цина,
Д.пед.н., завідувач кафедри теорії і
методики технологічної освіти
Полтавського національного
педагогічного університету
імені В. Г. Короленка
м. Полтава

ПОНЯТТЯ «РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ» В ДОСЛІДЖЕННІ МЕТОДИКИ РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Вивчення в контексті дослідження методики розвитку громадянської відповідальності учнів поняття «розвиток» дало змогу встановити, що в широкому розумінні воно розкриває специфічні процеси з виникнення якісних змін у поступовому сходженні від нижчих рівнів до вищих, від простого до більш складного [5, с. 39]. Такі видозміни відбуваються внаслідок поступового накопичення кількісних змін, які призводять до якісних перетворень особистості, її ціннісних ставлень до самої себе та навколишнього світу [4, с. 158].

У Філософському енциклопедичному словнику [9, с. 555] термін «розвиток» розглядається як незворотна закономірно-спрямована зміна ідеальних та матеріальних об'єктів, виникнення нового (прогресивний та регресивний розвиток, еволюційний та революційний розвиток). В процесі розвитку співіснують дві протилежні тенденції: рух від загального до часткового та синтез частин у глобальне ціле.

Традиційне розуміння поняття «розвиток» Л. Пащенко [3, с. 30] пов'язує з переходом можливості до більш якісно-позитивних станів, із набуттям нових якостей та трансформацією цілісних систем в напрямку їхнього підсилення, зміцнення та зростання. Ми поділяємо також історико-філософську позицію розуміння категорії «розвиток» О. Янкович [11, с. 37], якою до його ознак віднесені зміцнення, вдосконалення та зростання. Отже, досліджувані системи, для яких є характерними ці ознаки, можуть бути визнані такими, що розвиваються.

У психофізіологічному розвитку людини розрізняють онтогенез (розвиток, що відбувається в процесі життя людини) та філогенез (що здійснюється під впливом життя в ході біологічної еволюції) [7, с. 333]. В онтогенетичному розвитку людини в нашому дослідженні розглядається середній шкільний вік. Саме розвиток, за Соціально-педагогічним словником [6, с. 316], визначає ступінь свідомості, культурності та освіченості людини.

У соціальному плані розвиток обумовлений цілеспрямованою людською діяльністю, коли виникнення нових потреб у сфері суспільного життя спрямовує людину на пошук можливостей їхнього задоволення шляхом оновлення способів спілкування та організації суспільного життя. Зміни у соціальній системі можуть відбуватися еволюційно-поступовим накопиченням її кількісних змін або революційно-докорінною перебудовою суспільних відносин. Покращення системи соціального розвитку на засадах демократизації суспільних відносин забезпечує найкращу результативність у вдосконаленні суспільства [10, с. 526–527].

Кінцевою метою соціального розвитку Копенгагенською (1995 р.) декларацією про соціальний розвиток проголошено покращення та

підвищення якості життя всіх людей, а успішне застосування політики соціального розвитку сприяє вирішенню проблем консолідації суспільства та зниження соціальної напруги [2, с. 78].

Розвиток особистості є процесом формування її соціальних якостей в ході виховання та соціалізації. Визнаючи процес виховання провідним у розвитку особистості, оволодіння досягненнями людства відбувається у спеціально створеному середовищі спілкування та діяльності [1, с. 404–405]. Особистісні потреби виступають результатом та передумовою розвитку людини, де внутрішні суперечності між зростаючими потребами та існуючими можливостями у їхньому задоволенні виступають в якості рушійної сили розвитку особистості як індивідуальності [8, с. 161].

Поняття «розвиток особистості» ми визначаємо як поступове накопичення кількісних змін в процесі виховання, у створеному на засадах демократизації суспільних відносин середовищі діяльності та спілкування, де особистісні потреби є передумовою розвитку людини, а внутрішні суперечності між зростаючими потребами та існуючими можливостями призводять до якісних перетворень особистості, її ціннісних ставлень, визначаючи зміцнення, вдосконалення й зростання ступеня свідомості, культурності та освіченості людини, що має результатом покращення якості життя всіх людей, сприяє консолідації суспільства та зниженню соціальної напруги.

Список використаних джерел:

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські обереги, 2011. 552 с.
2. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. Київ: Універсум, 2013. 536 с.
3. Пашенко Л. Курс лекцій з економічної теорії для неекономічних спеціальностей. URL:<https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u74> с. 2 (дата звернення: 7.06.2022).
4. Приходько Ю. О., Юрченко В. І. Психологічний словник-довідник: навч. посіб. Київ: Каравела, 2012. 328 с.
5. Розвиток як філософська та економічна категорія. Менеджмент. Управління розвитком компанії. URL: <http://posibniki.com.ua/postrozvitok-yak-filosofska-ta-ekonomichna-kategoriy3> (дата звернення 9.12.2021)
6. Соціально-педагогічний словник / За заг. ред. В. В. Радула. Харків: Мачулін, 2015. 444 с.
7. Спеціальна педагогіка: понятійно-термінологічний словник / за ред. акад. В. І. Бондаря. Луганськ: Альма-матер, 2003. 436 с.
8. Термінологічний словник з основ підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів післядипломної педагогічної освіти. Київ: ДВНЗ «Університет менеджменту освіти», 2014. 230 с.
9. Філософський енциклопедичний словник. Київ: Абрис, 2002. 742 с.
10. Філософський словник соціальних термінів. Харків: «Р.И.Ф.», 2005. 672 с.

11. Янкович О. І. Розвиток освітніх технологій у теорії та практиці вищої педагогічної освіти України (1957–2005 рр.): дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.01 / Терноп. нац. пед. ун-т ім. В. Гнатюка. Тернопіль, 2009. 527 с.

К.С. Залужна,
здобувачка другого (магістерського) рівня
вищої освіти, групи ЗТНІм – 22
спеціальності 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Криворізький державний педагогічний університет
м. Кривий Ріг

Науковий керівник:

І.Ю. Серьогіна
Кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри педагогіки та методики технологічної освіти
Криворізький державний педагогічний університет
м. Кривий Ріг

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЇ

У сучасному світі інформаційні технології стали необхідністю у всіх сферах життєдіяльності людини. Інформаційно-цифрова компетентність стала важливою складовою успішного функціонування в суспільстві. У цьому контексті, особливу увагу приділяється формуванню інформаційно-цифрової компетентності учнів. Одним зі шляхів розвитку цієї компетентності є використання портфоліо як засобу оцінювання та збереження інформації про досягнення учнів у навчальному процесі, а саме на уроках технології.

Вивчаючи модуль «Основи автоматики і робототехніки», ви познайомитеся з сучасними досягненнями автоматизації та розвитком робототехніки, застосуванням пристроїв, машин і технічних систем у виробництві та побуті.

Ви зможете розробити та реалізувати власний проєкт з використанням елементів автоматики та робототехніки.

Автоматика (грец. Automates - автоматичний) – область науки і техніки, що охоплює теорію і принципи побудови систем керування (СК), що діють без безпосередньої участі людини. Автоматика - це сукупність механізмів і пристроїв, що діють автоматично. Зараз автоматика широко застосовується в різних галузях народного господарства (в промисловості, автомобільному транспорті, зв'язку, в комунальному господарстві і т. і.)[1].

Робототехніка (англ. robotics, нім. Robotertechnik) - прикладна наука, що охоплює проєктування, розробку, будову, експлуатацію та використання